

Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου
Λέκτορας Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

ΑΓΓΕΛΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Μία αποκρυφιστική προσέγγιση στο θέμα της ασθένειας

Τό πρόβλημα της ασθένειας και του πόνου διαχρονικά, είναι παράγοντες ύψηλου κινδύνου για την παγίδευση ανίσχυρων πνευματικά ανθρώπων και ακατήχητων χριστιανών για να παγιδευθούν στις διάφορες «προσφορές» αντιμετώπισης της ασθένειας, που προέρχονται από αίρετικές και αποκρυφιστικές ομάδες.

Μιά τέτοια σύγχρονη νεοεποχίτικη και αποκρυφιστική προσέγγιση στο πρόβλημα της ασθένειας είναι και η λεγόμενη «Άγγελοθεραπεία». Μιά τάση που πρωτοεμφανίστηκε σε νεοεποχίτικες κινήσεις των ΗΠΑ, είναι ύπαρκτη διεθνώς και τα τελευταία χρόνια είναι παρούσα, δυστυχώς ακόμα και στην Ελλάδα.

Εξ αρχής πρέπει να διευκρινίσουμε ότι ο όρος «άγγελος» στά πλαίσια της λεγόμενης «άγγελοθεραπείας» ως νεοεποχίτικης και αποκρυφιστικής πρακτικής δεν έχει καμία σχέση με τη θεώρηση και τη νοηματοδότηση του όρου, όπως αυτός γίνεται αποδεκτός από την Ορθόδοξη χριστιανική μας πίστη.

Η νοηματοδότηση του όρου «άγγελος» είναι άκρως αντιχριστιανική. Στά ίδια πλαίσια, σε διάφορα έντυπα, βιβλία, άρθρα και ιστοσελίδες του χώρου θα συναντήσουμε ονόματα «αγγέλων» που έχουν σαφώς αποκρυφιστική προέλευση και προέρχονται, συνήθως, από την αποκρυφιστική παράδοση του Ιουδαϊσμού Καμπαλά (Kabbalah).

Τέτοια ονόματα υποτιθέμενων «αγγέλων», που συναντάμε σ' αυτούς τους χώρους είναι: « *Άζαριήλ, Άραλίμ, Άριήλ, Ζαριήλ, Κασμαράν, Μελεχίμ, Ρουχιήλ, Κασιήλ, Ταλιαχάλ κ.ά.* ». Στόν ίδιο χώρο συναντάμε την παράδοξη θέση ότι κάθε δημιουργημα πάνω στή γή π.χ. λουλούδια, δέντρα, πουλιά, ζώα έχουν ένα φύλακα άγγελο.

Οί υποτιθέμενοι «άγγελοι» στά πλαίσια της «άγγελοθεραπείας», παρουσιάζονται ως αθύπαρκτες οντότητες, που έχουν

«θεραπευτική» δύναμη, πού τή διοχετεύουν ἄλλοτε μέσω μεσαζόντων - καναλιῶν καί ἄλλοτε ἀπευθείας μέσω τῆς προσευχῆς σ' αὐτούς καί τῆς ἐπίκλησης τῆς βοήθειάς τους.

Ὁ χῶρος κάνει λόγο ἐπίσης ὅτι κάποιοι ἀπ' αὐτούς τούς «ἀγγέλους» εἶναι ἐπανενσαρκωμένες ὀντότητες ἀπό πνευματικά βασίλεια πού μπορεῖ νά ἔχουν ζήσει περισσότερες ἀπό μιά φορές ὡς ἄνθρωποι.

Στά πλαίσια τῆς «ἀγγελοθεραπείας» δέν ἀπουσιάζουν ὄροι νεοεποχίτικης νοσηματοδότησης καί πρακτικῆς, ὅπως: « καρμική ἐπίδραση, διαλογική ἐπικοινωνία, μῆσεις, συχνότητες, δονήσεις κ.ἄ ».

Ἡ «ἀγγελοθεραπεία» προϋποθέτει ὅτι ὁ «ἀγγελος» θεραπευτής ἀκτινοβολεῖ θεραπευτική ἐνέργεια, ἡ ὁποία κατά περίπτωση ἔχει καί συγκεκριμένο χρῶμα. Ὁ ἀσθενής δέν ἔχει μόνο παρά νά ἐμπιστευθεῖ καί νά ἀπευθυνθεῖ γιά νά ζητήσει τή βοήθεια κάποιου «ἀγγέλου».

Ἡ λεγόμενη « ἀγγελοθεραπεία » δέν ἀποτελεῖ τίποτε ἄλλο, παρά μιά ἀκόμη μεθόδευση τοῦ ὄφεως. Ἐνώπιον τοῦ πλήθους τῶν προσφορῶν τῆς «ὑπεραγορᾶς» πού λέγεται Νέα Ἐποχή, ὁ Ὁρθόδοξος χριστιανός ἔχει πάντα ὑπ' ὄψη του μόνο τό «*πᾶσαν τήν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα*».